

sus og alle de andre forberedende ting skal jo ske inden. Det skal jo ske i den proces, man går i gang med nu, hvor sagsbehandlerne i kommunerne begynder at vende bunkerne og forberede de folk, vi taler om her, på den situation, der kan opstå, hvis de ikke har haft de 300 timers erhvervsarbejde.

Derfor er det fuldstændig bagvendt, når De Radikale siger, at vi først begynder, når de 2 år er gået. Nej, vi begynder allerede nu. Så snart lovforslaget træder i kraft, begynder sagsbehandlerne på denne proces med at se, hvad der skal til, for at de mennesker kan komme i job.

Det er jo det, der er så paradoksalt. Det må være en misforståelse. Det må være, fordi man ikke forstår forslaget, og det synes jeg er meget, meget problematisk.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Altså, jeg ville ønske, at jeg kunne være lige så positiv som fru Henriette Kjær. Men hvis vi antager, at sådan en indvandrer kvinde i 2 år har gjort alt, hvad der står i hendes magt for at komme tættere på arbejdsmarkedet; hun har taget alle de kurser, som regeringen nu vil tilbyde hende, hun er kommet til den jobpraktik, som regeringen har tilbudt hende, men det er alligevel ikke lykkedes hende at finde de 300 timers beskæftigelse, synes regeringen så, at den gør denne kvinde en tjeneste ved at fratage hende kontanthjælpen og derved én gang for alle – og det synes jeg vi skal have slået fuldstændig fast – at sømme hende fast til køkkengulvet, for hun får ingen hjælp, i det øjeblik hun ikke modtager en offentlig ydelse i form af kontanthjælpen, hun får ikke længere del i vores aktive arbejdsmarkedspolitik?

Så spørger jeg mig selv: Hvis fru Henriette Kjær tror på, at det har en effekt, hvorfor kan man så ikke stemme for det ændringsforslag, som vi lægger op til, som betyder, at i det øjeblik kvinderne rent faktisk mister deres hjælp, så kan de fortsat i det mindste få lov at få del i de redskaber, som er en del af den aktive arbejdsmarkedspolitik?

Første næstformand (Svend Auken):

Der er mulighed for at melde sig som ordfører. Ellers går vi videre i ordførerrækken, og den sidste ordfører, der foreløbig har meldt sig inden ministeren, er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Udvalgsbehandlingen af det her forslag har jo på sin vis meget godt understreget, hvor uigenomtænkt og hvor uasoialt og ikke mindst hvor diskriminerende forslaget egentlig er. Det handler specielt om den del af det samlede lovforslag, som drejer sig om at fratage ægtefæller i et kontanthjælpsægtepar kontanthjælpen, hvis de ikke er i stand til at have 300 timers arbejde inden for 2 år.

Man kan jo spørge sig selv, hvordan det danske arbejdsmarkedssystem egentlig er skruet sammen. Vi kan f.eks. se en person, som måske har sociale problemer, som måske også lider af en sygdom, som har lidt misbrugsproblemer af en eller anden art, som aldrig har fået en uddannelse, som måske endda har svært ved at snakke i hvert fald et perfekt dansk, som deltager i alt, *alt* hvad samfundet kræver, at man deltager i af uddannelses tilbud og jobtræning, ja, en person, som faktisk er et meget, meget regelret menneske, og som gør alt, hvad samfundet forlanger af vedkommende.

Giver det nogen garanti for, at denne person ikke mister kontanthjælpen efter de 2 år? Giver det nogen garanti for, at personen rent faktisk får 300 timers arbejde? Der er ingen garanti for 300 timers ordinært arbejde, uanset hvor meget man gør for at få det, for det er nu engang sådan med arbejde, at det ikke er noget, man tager, men noget, man bliver nødt til at få tilbudt.

Kl. 15.45

Derfor vil det her forslag, uanset hvad intentionerne er i det, utvivlsomt medføre, at nogle mennesker vil få frataget kontanthjælpen, på trods af at de har gjort alt, hvad de kunne for at skaffe sig et arbejde. Det er efter min mening den mest effektive og måske også den mest nedrige måde at træde på nogle af dem, som i forvejen har det økonomisk svagt og er økonomisk dårligt stillede, og som har sværest ved at få et fodfæste på arbejdsmarkedet. Det kræver meget fra samfundets side at sikre, at de mennesker faktisk kommer på arbejdsmarkedet.

Der er heller ingen tvivl om, hvis man ser på virkelighedens verden, at det her forslag vil få nogle ligestillingsmæssige konsekvenser. Alt peger på, at det primært vil være indvandrerkvinder, den ene del af et kontanthjælpsægtepar, som på den måde står i en overhængende risiko for at få frataget kontanthjælpen.

Det er jo egentlig lidt grotesk, at ligestillingsministeren netop er ved at afslutte en kampagne, som bl.a. er målrettet mod at oplyse indvan-